

Šakali v sožitju s človekom

BESEDILO: JASNA MLADENVIČ IN JANEZ TARMAN

FOTOGRAFIJA: JANEZ TARMAN

Nenavadno sožitje med človekom in živaljo je mogoče videti na polotoku Pelješac. Šakali (*Canis aureus*) so se po zaslugi človeka znašli pred polno obloženo mizo. Populacijska gostota je na Pelješcu, še posebno v okolici edinega smetišča, med najvišjimi v Evropi. Čeprav šakali tu naravno bivajo že stoletja, lahko v tako velikem številu obstajajo prav zaradi neurejenih razmer z odpadki. Kot prehranski oportunisti so pogosto močno odvisni od človeških virov hrane, hkrati pa delujejo kot neke vrste okoljski čistilci.

Hrvaška se je s članstvom v Evropski uniji zavezala k sistemski ureditvi zakonodaje o ravnanju z odpadki in bo tovrstna smetišča morala urediti do prihodnjega leta. Sanacija smetišča pa bi lahko posegla v obstoječe sožitje. Šakali bi se lahko v iskanju novih virov hrane približali okoliškemu naseljem, zato bi se lahko povečala možnost za konflikte. Lekcija, od katere se lahko veliko naučimo tudi v Sloveniji, kjer pojavljanje šakala ne sega tako daleč v zgodovino. Uči nas, da je za dobro upravljanje vrste treba najprej počistiti pred domačim pragom.

